

ДЛЯ ВАС, ПРОПАГАНДИСТИ

НА СЛУЖБІ ІМПЕРІАЛІЗМУ

Одним з війовничих заго-
нів антикомунізму є сіонізм — реакційне породження ім-
періалізму, що завдяки йому
існує і виявляє свою ак-
тивність. Ідеологи сіонізму
спотворюють сутність марк-
систсько-ленинського вчення
про нації, національно-ві-
льний рух, фальсифікують
радянський спосіб життя,
характер національних ві-
дносин в СРСР. Ідеологічні
концепції сіонізму підпоряд-
ковані захисту капіталістич-
ного ладу. Викрітия цих
концепцій ще більше відкри-
ває реакційний людино-не-
нависницький напрямок іде-
ології і політики антикому-
нізму в цілому.

Книга «Антикомуністи-
ческая сущность идеологи-
ческих концепций сионизма»
Леоніда Юхимовича Берен-
штейна викриває наукову
неспроможність та реакцій-
ну сутність ідеологічних кон-
цепцій сіонізму, що лежать
в основі експансіоністської
політики правлячих кіл Із-
раїлю, підривної діяльності
міжнародних сіоністських
організацій. Автор книги під-
дає критній сучасну ідеоло-
гічну пропаганду сіонізму,
показує її антикомуністичну
та антирадянську основу.
Книга вийшла у видавницт-
ві політичної літератури Ук-
раїни.

Ще одна книга, що викри-
ває природу сіонізму —
«Контрабандисти отравлен-
ного оружия» — надрукова-
на у видавництві «Прарор». Її автор Анатолій Іванович
Кринічук на великум фах-
тичному матеріалі викриває
реакційну сутність сіонізму,
форми і методи підривної
діяльності, що використову-
ються імперіалістичними ко-
лами Західу проти соціалі-
тических країн. «Сіоністські
організації», писе автор, ста-
ли одним з основних знарядь
політичної та ідеологічної
боротьби імперіалізму проти
соціалістичних країн, особи-
льно проти Радянського Со-
юзу». В цьому документальному
нарисі наведено численні факти підривної робо-
ти сіоністів.

Т. ЗАХАРЧЕНКО.

ВІРНІСТЬ

Двадцять один рік тру-
диться на посаді голови Ар-
темівського райвідділу УТОГ
М. П. Рибалко. За цей час
вона зробила багато корис-
них справ.

На життєвій піві Марії
Пантеліївні було багато
труднощів. Роздуми про сьо-
годення часто повертають її
в дитинство, коли нечуючу
восьмирічку Марійку направ-
или на навчання до Кола-
рівської спецшколи-інтернату.
Але навчачи дівчину до-
велося недовго — почалася
війна. Батько пішов до пар-
тизанського загону, а мати
з дев'ятьма дітьми залиши-
лася в освоєному селі. Важкі
були часи.

На життєвій піві Марії
Пантеліївні було багато
труднощів. Роздуми про сьо-
годення часто повертають її
в дитинство, коли нечуючу
восьмирічку Марійку направ-
или на навчання до Кола-
рівської спецшколи-інтернату.
Але навчачи дівчину до-
велося недовго — почалася
війна. Батько пішов до пар-
тизанського загону, а мати
з дев'ятьма дітьми залиши-
лася в освоєному селі. Важкі
були часи.

Після війни Марійка знову

сіла за парту. І вже в 1949 р.

розпочалася трудова біогра-

фія дівчини. Перші два роки

вона працює на підприєм-
стві УТОГ. Потім пер-
едає до Одеси, де пра-
цює в швейній майстерні і

одночасно навчається в шко-
лі робітничої молоді. Тут

Марія вступила до лав кому-
ністичної спілки молоді.

Докладаючи максимум зу-
сил, вона постійно знаходит-
ся в рядах передовників

виробництва, чим і завойо-

СПРАВІ

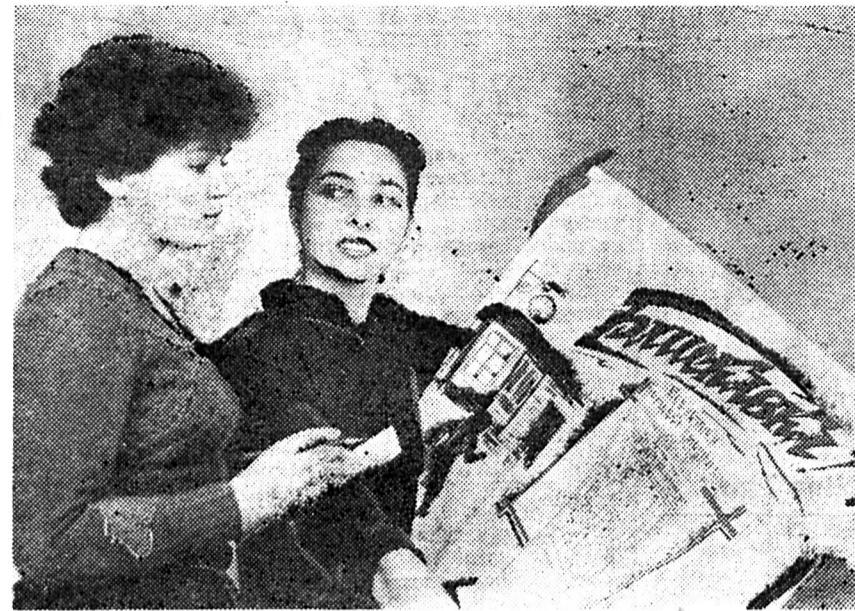
вую авторитет у колективі.
Незабаром її товариці обира-
ють секретарем комсо-
мольської організації.

З часом, в силу сімейних
обставин, Марія Пантеліївна
переїжджає на проживання
до міста Артемівська До-
нецької області. Вірність
своїй справі і громадському
обов'язку ця жінка зберегла
і тут. І в 1963 році її обира-
ють головою Артемівсько-
го райвідділу УТОГ, де во-
на працює по сьогоднішній
день.

В обласному відділі То-
вариства про М. П. Рибалко
відгукується найтеплішими
словами. Свій досвід во-
на передає молодому під-
ростаючу поколінню. Ба-
гато сил та енергії затрачає
на вдосконалення форм та
методів організаційної роботи.
І те, що колектив Арте-
мівського райвідділу Товариства
неодноразово ви-
ходив переможцем у соці-
алістичному змаганні серед
колективів області, — велика
заслуга М. П. Рибалко —
вмілого керівника, людини
багатих духовних якостей.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

Донецька область.

Комсомольська органі-
зація Львівського швей-
ного підприємства «Силует»
вільно увагу приді-
ляє зміцненню організо-
ваності і дисципліні в
трудовому колективі. У
випусках «Комсомольсь-
кого проєктора» добре
дістается всім тим, хто
несумінно ставиться до
виконання своїх обов'яз-
ків, порушує трудову і
технологічну дисципліну.

На знімку: (зліва на-
право) секретар комсо-
мольської організації під-
приємства Олександра
Сорока і член штабу
«Комсомольського про-
єктора», передовик ви-
робництва Марія Пастух
за випуском чергового
номера сатиричної «Бліс-
кавки».

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

КУРС — ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС

ВІД ЗАВДАННЯ — ДО ВПРОВАДЖЕННЯ

У прискоренні науково-
технічного прогресу в нашо-
му Товаристві значна роль
відводиться Спеціальному
проектно-конструкторському
технологічному бюро УТОГ.

За три з половиною роки
одинадцятої п'ятирічки для
підприємств і об'єднань
СПКТБ розробило 130 одиниць
обладнання, спрямованого
на автоматизацію ви-
робничих процесів, тран-
спортних і розвантажуваль-
них робіт.

За цей же період впровад-
жено 30 одиниць автоматич-
ного і напівавтоматичного
обладнання, засобів механі-
зації, підтвердженій еконо-
мічний ефект від яких ста-
новить 57,5 тисячі карбован-
ців.

Ефективність виробництва
багато в чому визначається
застосуванням прогресивних
технологічних процесів, спря-
мованих на максимальне збе-
реження всіх видів ресурсів:
матеріальних, енергетичних,
трудових. За роки одинадця-
тої п'ятирічки розроблено
240 таких технологічних про-
цесів і прогресивних мате-
ріальних нормативів, умов-
ний річний економічний
ефект від яких перевищує
100 тисяч карбованців.

За три з половиною роки
на підприємствах швейної,
трикотажної і текстильно-
галантерейної галузі впро-
ваджено понад 500 розро-
бок СПКТБ з економічним
ефектом 749,6 тис. крб., що
становить 3 крб. 14 коп. еко-
номічного ефекту віддачі на
один карбованець затрат.

Впровадження цих розро-
бок підвищило технічний рі-
вень виробництва і продук-
тивність праці, розширило
асортимент виробів, полі-
пішило їх якість, знизило со-
бівартість.

При складанні плану робо-
ти на 1984 рік і вклю-
чили до нього такі розроб-

Одним з резервів підви-
щення ефективності розро-
блювального обладнання є
розвирширення масштабів його
впровадження. Саме з та-
ких міркувань ми виходили
при складанні плану робо-
ти бюро на 1984 рік і вклю-

чили до нього такі розроб-

ки, що можуть бути вико-
ристані на кількох підпри-
ємствах Товариства. Так,
багаторазове обрешетуван-
ня для пакування меблів на
Лебединському і Ужгородському
УВП-1 дасть можливість зменшити витра-
ту деревини. Напівавтомат

для установки петлі при ви-
готовленні корпусних меблів
теж може бути вико-
ристаний практично на всіх
підприємствах, що виготовля-
ють її. Очікувані еконо-
мічний ефект від цього тіль-
ки на Дрогобицькому УВП ви-
 становитиме 34,2 тисячі кар-
бованців.

За цей же період впровад-
жено 30 одиниць автоматич-
ного і напівавтоматичного
обладнання, засобів механі-
зації, підтвердженій еконо-
мічний ефект від яких ста-
новить 57,5 тисячі карбован-
ців. На Дрогобицькому УВП
— термопрокатні вальці,
на Дрогобицькому — ба-
гатошліндельні свердлильні
верстати та ін. В даний час
закінчилось виготовлення високоефективної лінії для
виробництва ящичного про-
філю, яка впроваджується на
ДВО «Електромагніт». Очікуваній еконо-
мічний ефект від цього ста-
новитиме 36,4 тисячі карбо-
ванців.

Аналіз ефективності впро-
вадження розробок показав,
що одинично обладнання ма-
лоефективне. Наприклад,
стіркові транспортери на
Сімферопольському УВП да-
ли підтвердженій економічний
ефект 0,8 тис. крб., автомат
мірного різання монтажних проводів на Слов'янсь-
кому філіалі ДВО «Електро-
магніт» — 0,9 тис. крб., по-
лірувально-доводочного вер-
стата в об'єднанні «Елект-
рік» — 0,8 тис. крб., механі-
зований промірювального
столу на Івано-Франківсько-
му УВП — 0,2 тисячі карбо-
ванців.

Аналіз ефективності впро-
вадження розробок показав,
що одинично обладнання ма-
лоефективне. Наприклад,
стіркові транспортери на
Сімферопольському УВП да-
ли підтвердженій економічний
ефект 0,8 тис. крб., автомат
мірного різання монтажних проводів на Слов'янсь-
кому філіалі ДВО «Електро-
магніт» — 0,9 тис. крб., по-
лірувально-доводочного вер-
стата в об'єднанні «Елект-
рік» — 0,8 тис. крб., механі-
зований промірювального
столу на Івано-Франківсько-
му УВП — 0,2 тисячі карбо-
ванців.

Одним з резервів підви-
щення ефективності розро-
блювального обладнання є
розвирширення масштабів його
впровадження. Саме з та-
ких міркувань ми виходили
при складанні плану робо-
ти бюро на 1984 рік і вклю-

чили до нього такі розроб-

ки, що можуть бути вико-
ристані на кількох підпри-
ємствах Товариства. Так,
багаторазове обрешетуван-
ня для пакування меблів на
Лебединському і Ужгородському
УВП-1 дасть можливість зменшити витра-
ту деревини. Напівавтомат

для установки петлі при ви-
готовленні корпусних меблів
теж може бути вико-
ристаний практично на всіх
підприємствах, що виготовля-
ють її. Очікуваній ефек-

т від цього тільки на Дрогобицькому УВП ви-

становитиме 34,2 тисячі кар-

бованців.

За цей же період впровад-

жено 30 одиниць автоматич-

ного і напівавтоматичного
обладнання, засобів механі-
зації, підтвердженій еконо-

мічний ефект від яких ста-

новить 57,5 тисячі карбован-

ців. На Дрогобицькому УВП
— термопрокатні вальці,
на Дрогобицькому — ба-

гатошліндельні свердлильні
верстати та ін. В даний час
закінчилось виготовлення високоефективної лінії для
виготовлення ящичного про-

філю, яка впроваджується на

ДВО «Електромагніт». Очікуваній ефек-

т від цього тільки на Дрогобицькому УВП ви-

КУРСИ МАЙСТРІВ ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ

У Донецькому республіканському інституті підвищеної кваліфікації працівників профтехосвіти УРСР відбулися місячні курси майстрів виробничого навчання підприємств і об'єднань національного Товариства, які відповідають за підготовку робітничих кадрів. Вони заслухали лекцій з теорії і практики комуністичного будівництва, психології, педагогіки, методики виховної роботи і виробничого навчання, основ економіки і управління тощо.

У перший день викладачів зважували сумнів: чи зможуть вони донести необхідні знання нечуючим слухачам? Виявилося, що так. Для цього необхідно було уважно і ре-

тельно готуватися до лекцій. Особливо плідно попранивали з нами викладачі Л. М. Григор'єва, Г. М. Базаров, С. М. Федорчук. Допомагали нам в усному староста групи В. О. Козорізова та перекладач Л. В. Савинка. Крім навчання ми здійснили кілька екскурсій. Побували в Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт», де ознайомилися з його продукцією, зустрілися з передовиками виробництва, ознайомилися з умовами і організацією праці. Побували ми і в навчальних майстернях МПТУ побутового обслуговування населення, в гірничому технікумі імені Абакумова.

I. КОЛОМИЧЕНКО,
технолог
Білоцерківського УВП.

Сьогодні — вони учні виробничого навчання Дрогобицького УВП, а мине час і стануть висококваліфікованими спеціалістами, досвідченими майстрами своєї справи. Тут, у трудовому колективі, під керівництвом досвідченого інструктора Олега Дмитровича Бережного юнаки проходять хорошу робітницьку школу, вчаться шанобливо ставитись до праці, мають змогу ще раз перевірити себе, чи за покликанням обрана ними професія...

В. Мазур, І. Русиняк, М. Пилипенко та інші товариші — недавні випускники Нестерівської та Сосницької спецшкол-інтернатів — уважно слухають розповідь досвідченого вихователя і наставника. Адже незабаром і вони виготовлятимуть власноруч продукцію, на яку петерпляче чекають вимогливі покупці.

На знімку: О. Д. Бережний серед групи учнів виробничого навчання.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

ЗНАННЯ-ПІДМОГА У ПРАЦІ

Три роки навчання — багато чи мало? Мало, — вважають члени УТОГ Володимир та Віра Аврамови, Сергій Авдонік і Михайло Плотниценко. Саме за цей час, незважаючи на відеутність слуху, молоді трудівники сільського господарства успішно закінчили вечірню середню загальноосвітню школу.

Звичайно, важко було прийняти рішення продовжувати навчання. Активісти Великоновоселківського міжрайвідділу УТОГ переконали молодих у необхідності цього кроку, допомогли по-

вірити їм у власні сили.

— Так, — згадує Володимир Аврамов, — спочатку страшувато було. Боявся, що з мене сміються інші учні, але мої побоювання були марними. Зі мною навчались прекрасні люди, які завжди допомагали в разі потреби, охоче роз'яснювали незрозумілі питання.

— Знання законів фізики і хімії, — сказав на закінчення В. Аврамов, — знадобились в моїй роботі слюсаря-складальника районного відділення «Сільгентехніки».

В. КРУГЛЯК.
Донецька область.

лістичної власності, запобігні розкраданню державного і суспільного майна?

Стаття 8 Закону передбачає їх право здійснювати заходи по забезпеченню схоронності соціалістичної власності та її примноженню, боротися з безгосподарністю, запобігати розкраданню державного і суспільного майна:

Закон наділив трудові колективи правом ставити питання про притягання до відповідальності працівників, які винні в порушенні законодавства про охорону соціалістичної власності, раціональне використання матеріальних і фінансових ре-

урсів, допустили випуск недоброкісної і нестандартної продукції. Найчастіше причина таких порушень — потурнання службових осіб, недостатній контроль за схоронністю матеріальних інностей, слаба запобіжна робота.

З передбачених статтею 8

прав трудових колективів виникає і їх найважливіший обов'язок: вести непримиренну боротьбу з викрадачами соціалістичної власності, безгосподарністю, недбайливим ставленням до народного добра.

Якою є роль трудових колективів у зміненні дисциплін?

«НАШЕ ЖИТТЯ»

ДО 40-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ

Інсценівку повісті білоруського письменника Василя Бікова «Піти ї не повернутися», показано на сцені Львівського будинку культури самодіяльним народним театром під керівництвом режисера-постановника Валерія Радера. Вистава присвячена 40-річчю визволення України від піменсько-фашистських загарбників. Автор сценарію, він же постановник, засобами дійової театральної виразності досягає високого поетичного узагальнення, яке виходить за межі повісті.

Логічний та лаконічний подійний ряд вистави. Головні персонажі твору Зосека та Антон (виконавці Н. Рябоконь та А. Шейгус) зустрічаються, дружать. Та їх любов перетворюється на ненависть, бо в умовах війни з її жорстокістю мова не може бути тільки про те, ким є «ти» або «я», а лише про те, що є «я» й народ, «я» й Вітчизна. Почуття без високих слів само собою приходить у природне зіткнення з обов'язком, з переконанням. Во компроміс стає мірілом вже не лише морального злету чи падіння, але життя чи смерті.

Повість В. Бікова нещадна. Вона зриває маску зі зрадника, показує якої мерзенності може досягти той, хто губить честь і Батьківщину. Якої глибини чекає на нього прівра попереду. Як в результаті моральної непевності людина скочується до злочину.

Антон за сценарієм не зрадник. Він лише слаба людина, що запуталася. Йому б «зупинитися», «озирнутися». Та він, в тенетах жахливих непорозумінь, кожне з яких стає для нього фатальним, він падає все нижче й нижче. І покарання для нього в іншому: у вічному осуді народу, який не прощає зла. Проте — це пізніше, а зараз вони зустрічаються в лісі, — двоє молодих, щиріх людей. Ім би не про війну, що навколо, а про любов думати. І вона приходить до них. Антон і Зосека кохають одне одного без користі й розрахунку.

Високої поезії сповнена сцена їх зустрічі. Трепетна, схожа на казковий сон, де переплуталися мрія з дієсністю, вона стає важливою, навіть відправною для всього наступного розвитку й відносин герой, і внутрішньої, моральної, психологічної сутності людини. Зосека, яку до того часу дещо нагадувала підлітка, робиться мудрішою, спокійнішою. Вона неначе переймається не лише чуттям кохання до Антона, але й материнською ніжністю. Її ставлення до життя стає більш серйозним. Неначе тепер на ній відповідальність й за себе, й за своє завдання розвідниці, й за нього, слабкого, переляканого, непевного.

У загальну картину вистави, що покладається на концепції трагічного крушіння й розкладу особи, цей епізод входить сюковитим й значним мазком. З повним розумінням змістовних й творчих завдань грають його Л. Ростоцька, І. Плесканко, В. Воронко. А яких людських типів, саме за рахунок повного використання пластики, як художнього засобу відтворення життя, показали нам М. Гаврилі (Сержант), І. Мацієвський (Пашка), Б. Закалік (Салей) у сцені «В яру». А епізод зустрічі на хуторі завершено художньо філософським вже не тільки завдяки зусиллям режисера й талановитого вико-

Антон — це глибокий за силу почуття й узагальнення образ людини, яку нечіткість переконань, поверховість життєвих ідеалів призводить до злочину й моральної загибелі. Все це тим жахливіше, що відбувається всупереч розуму й почуттю. У виконавця виразний погляд, широкий жест, яким він володіє вільно й безпосередньо, бездоганне відчуття ритму, справляє високий драматичний темперамент.

Подивіться на цих двох герой на сцені: Зосека й Антон — Н. Рябоконь й А. Шейгус. Актори володіють тілом, неначе міми! Кохан крок їх — це поезія руку! І разом з тим їм під силу епізоди, що потребу-

ють акторів. Непоспішного, розсудливого, тверезого Стефана грає М. Галега, гласливи і метушливі його жінку — Л. Олєняк, ніжну, як квітка серед війни, дитярчу душу розриває в ролі Ванека Р. Рябоконя.

Тут свою частку до успіху виставі додав художник Валерій Бортяков. Це він створив конкретний і разом з тим поетично узагальнений світ, в якому живуть герої. Думка про те, що навіть роз'єднуючись, люди все ж залишаються залежними від одного — в спільній долі загальним життя, проходити крізь сценографічний триптих вистави. А матеріальність ліщин, з яких виготовлено оформлення вистави, сприяє одночасно створенню й умовного символічного образу лісу-життя, життєвого віління колориту обстановин, де відбувається дія.

І все ж таки, досконало володіючи вибраним для вистави засобом створення художнього образу, не розповідаючи, а показуючи, як герой поступово йдуть до вирішення своєї долі, режисер В. Радер де в чому є непослідовний. Не в змозі до кінця відмовитись від магнетичної сили слова Василя Бікова, постановник і сценарист вводить в дію так звані «ремарки». Це рядки повісті, виконувані персонажами, які діють у виставі. Прекрасний задум — показати народ, який бореться поруч із Зосекою, співчуває й, засуджує Антона. І у фіналі, в сцені загибелі Зосі, у могутньому подихові майже хореографічно віпřеної картини, цей народ, який пам'ятає всіх своїх — великих й малих героїв, пам'ятає й не прощає зла, ставить свою останню крапку над «ї». Але протягом вистави, слово, позбавлено своєї функціональності й стилістичної необхідності, що випадає з контексту твору.

Образ вистави був би не до кінця розкритий, якби не висока майстерність диктора-перекладача М. Матульської. Це вона, озвучуючи постановку, доносить до чуючих глядачів атмосферу, мелодику й тепло біківської прози. Завдяки її таланту, її артистизму й бездоганному смакові, вистава самодіяльного театру міміки й жесту має ще й голос.

Іде Всесоюзний огляд самодіяльної художньої творчості трудящих, присвячений 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. В його межах, виставу Львівського народного самодіяльного театру будинку культури глухих можна вважати вагомим словом, гідним подій, яким він присвячений.

Т. СТЕПАНЧИКОВА,
мистецтвознавець.
м. Львів.

ТРУДОВИЙ КОЛЕКТИВ: ПРАВА | ОБОВ'ЯЗКИ

У червні 1983 року Верховна Рада країни прийняла Закон про трудові колективи, в якому визначено їх широкі повноваження і права. Однак деякі з них застосовуються не повною мірою. Це відбувається частково тому, що колективи окремими підприємствами, установами, організаціями не мають досить повного уявлення про ті великі можливості, які їм теж надано. Ряд положень Закону коментує і роз'яснює голова пресії Київської міської колегії адвокатів В. І. КАЛЬНИЙ.

Якими є повноваження трудових колективів у забезпеченні схоронності соціа-

лістичної власності, запобігні розкраданню державного і суспільного майна?

«НАШЕ ЖИТТЯ»

торів і передовиків виробництва, для тих, хто сумлінно працює на підприємстві, в установі, організації протягом багатьох років. В той же час право та обов'язок трудових колективів — створювати обстановку нетерпимості до порушників трудової дисципліни.

Як здійснюються повноваження трудових колективів в управлінні підприємствами, установами, організаціями?

Безпосередньо загальними зборами (конференціями) колективів підприємств, установ, організацій, призначених на це. Таку житлову площею не можна передавати іншим організаціям чи використовувати на інші цілі без згоди трудового колективу. Він же вносить пропозиції про організацію житлово-будівельних кооперативів.

НА ПІЛЬГОВИХ УМОВАХ

Який порядок призначення пенсій глухонімим, які працюють електрозварювальниками?

О. ЛИСЕНКО.
м. Джанкой,
Кримська область.

Право на пенсію на пільгових умовах виникає не від стану здоров'я робітника або службовця, а в зв'язку з тим, що вони працюють на роботах з важкими умовами праці та в гарячих цехах. При цьому характер виконуваної роботи, що дає право на пенсію на пільгових умовах, повинен бути підтверджений адміністрацією на підставі документів того часу, коли виконувалася робота.

Заява про призначення пенсії робітникам і службовцям подається за місцем останньої роботи адміністрації підприємства, установи, організації, яка разом з профспілковою організацією в 10-денний строк з дня надходження заяви повинна оформити необхідні документи про стаж і заробіток і разом з заявою та своїм поданням направити їх у відділ соціального забезпечення за місцем проживання заявитика для розгляду в комісії по призначенню пенсії.

Середньомісячний заробіток для обчислення пенсії береться за 12 останніх місяців роботи і визначається шляхом ділення загальної суми заробітку за цей час на дванадцять. Проте за бажанням того, хто звернувся за пенсією, обчислення пенсії може проводитися із середньомісячного заробітку за будь-які п'ять років підряд із останніх десяти років перед зверненням за пенсією, якщо в п'ятирічному періоді перерва в роботі загалом не перевищує 12 місяців.

Пенсіонерам, які після призначення пенсії продовжують працювати робітниками або службовцями, пенсія по старості виплачується профспілковими організаціями за місцем роботи через адміністрацію підприємства, установи, організації за рахунок внесків на соціальне страхування, решті пенсіонерів — пенсія виплачується органами соціального забезпечення за місцем проживання пенсіонера. При цьому доставка та пересилка пенсії проводиться за рахунок держави.

М. ОПЕНЬКО,
заступник начальника
управління пенсій
Міністерства соцзабезпечення УРСР.

СРСР і БОЛГАРІЯ — ЛІДЕРИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ВОЛЕЙБОЛУ

30 червня у Софії спущено прапор II чемпіонату континенту

Одразу ж після перемоги відкриття II першості Європи з волейболу на майданчик вийшли команди Болгарії і Польщі. Сили суперників були явно нерівними: польські волейболісти, хоч і не новачки міжнародних турнірів, значно поступалися за класом господарям змагань, які на XII Всеєвропейських літніх іграх глухих (1973 р., Швеція) завоювали золоті, а на XIII (1981 р., ФРН) — бронзові медалі. Гра, як кажуть у футболі, йшла в одні ворота: 14 : 4, 15 : 7, 15 : 5. Збірна Болгарії вже на стартовому матчі справила добрі враження. Це рівний, зіграний колектив, що одинаково сильний в нападі і в захисті.

Наступного дня (26 червня) в боротьбу вступили радянські дружини. Якщо для жіночої збірної зустріч з господарями майданчика носила характер розминки (рахунок партії — 15 : 1, 15 : 6, 15 : 5), то чоловіків чекав грізний суперник — збірна Фінляндії, яка вигравши Європи 1982 року відповідно: перемігши (15 : 10), наша дружина взяла реванш за поразку в Данії.

Спеціалісти, що бачили фінську команду в 1982 році, були одностайні в своїй думці: чемпіони Європи не стали слабими, ніж в Данії. Помітно прибавила радянська команда, до складу якої прийшли молоді, здібні волейболісти. Такі як студент Н. Левін, школяр волейболісти Фінляндії. О. Худяков.

Календар змагань не сприяв радянській команді. Наступного дня після важкої гри з фіннами наші волейболісти, не встигши відновити силу, зустрічалися з командою Болгарії. Чи треба говорити, що величезний зал, який вміщує понад 2000 глядачів, був переповнений? Що дві з половиною години, поки тривала зустріч, яка виявилася ключовою, темпіруючою віблівальними як тільки могли підтримували свою команду... Матч був видовищним, яскравим, в ньому зустрічалися справді найсильніші, гідні одна одної команди.

Отже, 27 червня, Члени радянської делегації поздоровили Вадима Бокарєва з тридцятитріччям і в цей день іменінник показав чудову гру. В першій партії перемагає радянська збірна — 15 : 12. В другій — волейболісти Болгарії (16 : 14). Цей рахунок повторився і в наступних двох партіях, але, на жаль, — на користь болгар. Причому, в четвертій партії, що вирішила кінець найнапруженішого поєдинку чемпіонату, радянські волейболісти вели з рахунком 13 : 3! Грали наші легко, чудово блокуючи атакуючі дії суперника і буквально втикали м'ячі в його майданчик.

Однак більшого досягти їм не вдалося. В третьому сеті радянські волейболісти нестремні. Найсильніші удари Усова, Назаревича, Пітухіна ламають оборону фінів. 15 : 3 — рахунок стрімко зростав, і суперник був безсилім що-небудь зробити. Четверта партія стала ос-

таницю: перемігши (15 : 10), наша дружина взяла реванш за поразку в Данії.

Спеціалісти, що бачили фінську команду в 1982 році, були одностайні в своїй думці: чемпіони Європи не стали слабими, ніж в Данії. Помітно прибавила радянська команда, до складу якої прийшли молоді, здібні волейболісти. Такі як студент Н. Левін, школяр волейболісти Фінляндії. О. Худяков.

Календар змагань не сприяв радянській команді. Наступного дня після важкої гри з фіннами наші волейболісти, не встигши відновити силу, зустрічалися з командою Болгарії. Чи треба говорити, що величезний зал, який вміщує понад 2000 глядачів, був переповнений? Що дві з половиною години, поки тривала зустріч, яка виявилася ключовою, темпіруючою віблівальними як тільки могли підтримували свою команду... Матч був видовищним, яскравим, в ньому зустрічалися справді найсильніші, гідні одна одної команди.

Отже, 27 червня, Члени радянської делегації поздоровили Вадима Бокарєва з тридцятитріччям і в цей день іменінник показав чудову гру. В першій партії перемагає радянська збірна — 15 : 12. В другій — волейболісти Болгарії (16 : 14). Цей рахунок повторився і в наступних двох партіях, але, на жаль, — на користь болгар. Причому, в четвертій партії, що вирішила кінець найнапруженішого поєдинку чемпіонату, радянські волейболісти вели з рахунком 13 : 3! Грали наші легко, чудово блокуючи атакуючі дії суперника і буквально втикали м'ячі в його майданчик.

Однак більшого досягти їм не вдалося. В третьому сеті радянські волейболісти нестремні. Найсильніші удари Усова, Назаревича, Пітухіна ламають оборону фінів. 15 : 3 — рахунок стрімко зростав, і суперник був безсилім що-небудь зробити. Четверта партія стала ос-

таницю: перемігши (15 : 10), наша дружина взяла реванш за поразку в Данії.

Спеціалісти, що бачили фінську команду в 1982 році, були одностайні в своїй думці: чемпіони Європи не стали слабими, ніж в Данії. Помітно прибавила радянська команда, до складу якої прийшли молоді, здібні волейболісти. Такі як студент Н. Левін, школяр волейболісти Фінляндії. О. Худяков.

Календар змагань не сприяв радянській команді. Наступного дня після важкої гри з фіннами наші волейболісти, не встигши відновити силу, зустрічалися з командою Болгарії. Чи треба говорити, що величезний зал, який вмішує понад 2000 глядачів, був переповнений? Що дві з половиною години, поки тривала зустріч, яка виявилася ключовою, темпіруючою віблівальними як тільки могли підтримували свою команду... Матч був видовищним, яскравим, в ньому зустрічалися справді найсильніші, гідні одна одної команди.

Отже, 27 червня, Члени радянської делегації поздоровили Вадима Бокарєва з тридцятитріччям і в цей день іменінник показав чудову гру. В першій партії перемагає радянська збірна — 15 : 12. В другій — волейболісти Болгарії (16 : 14). Цей рахунок повторився і в наступних двох партіях, але, на жаль, — на користь болгар. Причому, в четвертій партії, що вирішила кінець найнапруженішого поєдинку чемпіонату, радянські волейболісти вели з рахунком 13 : 3! Грали наші легко, чудово блокуючи атакуючі дії суперника і буквально втикали м'ячі в його майданчик.

Однак більшого досягти їм не вдалося. В третьому сеті радянські волейболісти нестремні. Найсильніші удари Усова, Назаревича, Пітухіна ламають оборону фінів. 15 : 3 — рахунок стрімко зростав, і суперник був безсилім що-небудь зробити. Четверта партія стала ос-

Кубок чемпіонів Європи у Тамари Куки.

його намічено провести в 1986 році у Фінляндії. Будемо сподіватися, що з третьої спроби наша чоловіча команда таки подолає заповітну вершину. Але для цього треба буде зробити висновки з уроків двох попередніх чемпіонатів. І, що не менш важливо, — працювати і пам'ятати про те, що клас європейського волейболу неухильно зростає і що найменше зотири команди — Болгарії, СРСР, Фінляндії та Італії (останні не брали участі у змаганнях) можуть претендувати на титул чемпіонів. Стати першими серед найсильніших — завдання, яке належить розв'язати спортсменам і тренерам збірної команди СРСР.

Л. ГОДІН,
спец. кор.
«Нашого життя».

Фото автора.

Редактор П. БУЛАТОВ

СРСР—Фінляндія. Атака-блок не допоміг.

З ЗАЛУ СУДУ

За фіктивними наказами

Майже 20 років працював директором Хустського будинку культури УТОГ Закарпатської області В. Г. Тисячник. І здається якось Віктору Григоровичу, що можна нечесним шляхом більше грошей мати.

Скоріставшись правом прийому та звільнення з роботи, він видав фіктивний наказ про зарахування громадянки Ципкало на посаду акомпаніатора культизакладу з оплатою 48 карбованців 85 копійок на місяць. Вона теж не працювала. Нарахованій зарплату за вересень минулого року в сумі 45 карбованців 85 копійок отримав і привласнив Віктор Григорович.

9 січня 1984 року він видає ще один фіктивний наказ про прийняття на роботу кіномеханіком Гаврильця

60981 || «НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального
ІНДЕКС правления Українського общества глухих

Зам. 846.

Друкарня Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», вул. Нововокзальна, 8, тел. 68-56-07

Наша адреса: 252150, Київ, 150, МСП, вул. Червоноармійська, 74

редакція газети «Наше життя». Телефон 27-21-80

тираж 18631

живши на те, що Тисячник В. Г. повністю відшкодував збитки і циркосердечно визнав свою провину, раніше до кримінальної відповідальності не притягався, Хустський народний районний суд засудив його до одного року і шести місяців виправних робіт без позбавлення волі з відрахуванням від його шомісячного заробітку 10 процентів у прибуток держави, з конфіскацією всього майна, що належить йому на правах особистої власності та з позбавленням права займати посади, пов'язані з матеріальною відповідальністю, протягом двох років.

Т. ЕРМАКОВА.

Для зарахування на навчання необхідно подати такі документи:

1. Заяву на ім'я голови облвідділу УТОГ.
2. Паспорт або свідоцтво про народження.
3. Документ про освіту.
4. Довідку про загальний стан здоров'я.

Документи приймаються до 31 серпня 1984 року.

ЗВЕРТАТИСЯ ЗА АДРЕСОЮ: 286001, м. Вінниця, вул. Островського, 132.

ВІННИЦЬКИЙ ОБЛВІДДІЛ УТОГ.